

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część LXVIII.

Wydana i rozesłana: dnia 27. Listopada 1852.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt
für das
Kaiserthum Oesterreich.

LXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. November 1852.

Część LXVIII.

Wydana i rozesłana dnia 27. Listopada 1852.

233.

Okólnik ministerstwa wojny z dnia 9. Listopada 1852,

mocą którego stanowią się postanowienia, służące do bliższego objaśnienia przepisów co do zastanowienia płacy dla inwalidów patentalnych, w służbie publicznej lub prywatnej ustanowionych, albo doczasowo w takowej umieszczonych.

Wątpliwości, jakie powstały przy zastosowaniu przepisów, istniejących pod względem postępowania z inwalidami patentalnymi, którzy, czy to przy kolejach żelaznych, czy też przy innych publicznych przedsiębiorstwach otrzymują służbę, albo tylko za płacą dzienną używani bywają, spowodowały ministerstwo wojny, dodać następujące postanowienia objaśniające do owych przepisów, które wydanymi zostały w przedmiocie zastanowienia płacy patentalnych inwalidów, w służbie publicznej lub prywatnej ustanowionych, albo doczasowo w takiej służbie używanych:

Pierwsze: Jeżeli inwalid otrzyma miejsce usystemizowane w służbie rządowej lub w innej służbie publicznej, czy to stałe, czy też prowizoryczne, wówczas należy zastanowić płacę inwalida, bez względu na dochody połączone z nową służbą, a żołnierz inwalid, przeniesionym będzie do stanu rezerwacyjnego; po upłynionym zaś dziesięcioletnim przeciągu służby, należy go albo wykreślić ze stanu inwalidów, albo go w stanie rezerwacyjnym nadal pozostawić, według tego jak służba daje uzasadnione prawo do zaopatrzenia dalszego sposobu życia, albo też na przyszłość obiecuje.

Powtórne. Jeżeli inwalid przyjętym będzie do służby rządowej za dyurnistę lub za robotnika przy przedsiębiorstwach, stojących pod zarządem eraryalnym, nie stałe, lecz tak, iż z powodu nieoznaczonego trwania pracy, każdej chwili odprawionym być może, w takim razie płaca patentalna zastanowioną nie będzie. Płaca patentalna zaś zastanowioną być musi natychmiast, a żołnierz przeniesionym być winien do stanu rezerwacyjnego, jeżeli przyjętym będzie do przedsiębiorstw eraryalnych, do stałych spraw i robót, chociażby tylko za płacą dzienną jako stały robotnik na dzień, a dzienny zarobek dochodzi potrójnej kwoty płacy inwalidów, albo, gdy płaca inwalida mniej jak pięć krajcarów wynosi, jak np. u szeregowych, gefrajtrów, przewodników patroli, jeżeli dzienny zarobek najniższy do piętnastu krajcarów dochodzi.

LXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 27. November 1852.

233.

**Circular-Verordnung des Kriegsministeriums
vom 9. November 1852,**

womit erläuternde Bestimmungen der bestehenden Vorschriften hinsichtlich der Einstellung der Patental-Gebühren der in öffentlichen oder Privatdiensten angestellten oder zeitlich verwendeten Patental-Invaliden angeordnet werden.

Die bei Anwendung der Normen in Bezug auf die Behandlung jener Patental-Invaliden, welche bei Eisenbahnen oder sonstigen öffentlichen Unternehmungen eine Bedienstung erhalten, oder gegen blossen Taglohn verwendet werden, erhobenen Zweifel veranlassen das Kriegsministerium, zu den Vorschriften, welche in Absicht auf die Einstellung der Patental-Gebühren der in öffentlichen oder Privatdiensten angestellten oder zeitlich verwendeten Invaliden bisher erlassen sind, nachfolgende erläuternde Bestimmungen hinauszugeben :

Erstens. Wenn ein Invalide im Staats- oder einem sonstigen öffentlichen Dienste auf einem systemisirten Posten bleibend, oder auch nur provisorisch angestellt wird, so ist der Invaliden-Gehalt ohne Rücksicht auf die mit der neuen Bedienstung verbundenen Bezüge einzustellen, und der Mann in den Reservationsstand zu übersetzen; nach zurückgelegter zehnjähriger Dienstzeit aber, je nachdem die Bedienstung den Anspruch auf Versorgung begründet, oder nur in Aussicht stellt, im Stande der Invaliden in Abgang zu bringen, oder im Reservationsstande ferner zu belassen.

Zweitens. Die Verwendung eines Invaliden im Staatsdienste als Tagschreiber oder als Arbeiter bei Unternehmungen in ärarischer Regie, wenn er nicht als stabil aufgenommen wird, sondern, weil die Dauer der Arbeit unbestimmt ist, jeden Augenblick entlassen werden kann, hat die Einziehung des Patental-Gehaltes nicht zur Folge. Dagegen ist der Patental-Gehalt einzustellen, und der Mann in den Reservationsstand zu übersetzen, wenn er bei ärarischen Unternehmungen zu bleibenden Verrichtungen und Arbeiten, wenn auch nur gegen tagweise Bezahlung, somit als stabiler Tagelöhner aufgenommen wird, und der tägliche Verdienst den dreifachen Betrag des Invaliden-Gehaltes, oder wenn der Letztere in weniger als fünf Kreuzern besteht, wie diess bei Gemeinen, Gefreiten, Patrouilleführern etc. der Fall ist, wenigstens fünfzehn Kreuzer erreicht.

Trzecie. Również inwalidzi, zostający w służbie prywatnej lub przyjęci stale do pełnienia czynności, to jest, o ile za stale ustanowionych uważanymi być mogą, przeniesionymi być mają przy zastanowieniu płacy patentalnej do stanu rezerwacyjnego, jeżeli korzyści z ich służby dochodzą do potrójnej kwoty płacy inwalidów, a względnie do kwoty piętnastu krajearów dziennie.

Czwarte. Inwalidzi, pracujący tylko za płacę dzienną przy przedsiębiorstwach prywatnych, lecz nieustanowieni stale, pozostawieni będą bez względu na kwotę dziennego zarobku w używaniu płacy patentalnej.

Według tych postanowień, należy także postępować co do praw dalszego pobierania płacy patentalnej tych inwalidów, którzy już są ustanowieni przy kolejach żelaznych i innych publicznych przedsiębiorstwach, albo przy takowych do czasu używanymi bywają; o ile im równocześnie używanie nadal płacy patentalnej dla ich własnej osoby nie zostało przyznaniem w skutku Najwyższego postanowienia z dnia 2. Grudnia 1845 r. reskryptem z dnia 31. Grudnia 1845 r. D. 4460. nawet w ciągu ustanowienia ich w służbie czasowej.

Csorich m. p.

234.

Rozrządzenie ministerstwa wojny z dnia 14. Listopada 1852,

mocą którego, w skutku Najwyższego postanowienia z dnia 10. Listopada 1852 r., stanowi się, iż uczniowie instytutu polowo-lekarskiego, po przestąpieniu do wojska, na przyszłość do stanu konkretnego monarchii, policzonymi być mają.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość, raczył postanowić w dniu 10. Listopada 1852. iż uczniowie instytutu polowo-lekarskiego, po przestąpieniu do wojska, policzeni być mają na rachunek stanu konkretnego monarchii, nie zaś jak dotąd na rachunek gmin ich miejsca urodzenia.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Csorich m. p.

235.

Rozrządzenie ministerstwa wojny z dnia 15. Listopada 1852,

stanowiące, iż żołnierze rezerwowi do domu rozpuszczeni, ulegają jurysdykcji duchownej.

Odnosząc się do postanowień statutu rezerwowego, wydanego na mocy patentu cesarskiego z dnia 31. Lipca 1852 r. (Nr. 153 dz. pr. p.), ministerstwo wojny rozporządza, iż żołnierze rezerwowi, jurysdykcji cywilno-duchownej tak długo podlegają, dopóki nie będą powołani do pełnienia czynnej służby.

Csorich m. p.

Drittens. In gleicher Weise sind auch die bei Privatunternehmungen bediensteten, oder zu bleibenden Verrichtungen aufgenommenen Invaliden, in soferne sie nämlich als stabil bedienstet betrachtet werden können, unter Einstellung des Patental-Gehaltes in den Reservationsstand zu übersetzen, wenn die Bezüge ihrer Bedienstung das Dreifache ihres Invaliden-Gehaltes, respective den Betrag von fünfzehn Kreuzern erreichen.

Viertens. Die bei Privatunternehmungen nur im Taglohne arbeitenden, folglich als nicht stabil bedienstet zu betrachtenden Invaliden haben ohne Rücksicht auf den Betrag ihres täglichen Verdienstes im Fortbezüge ihres Invaliden-Gehaltes zu verbleiben.

Nach diesen Bestimmungen ist auch bezüglich der Ansprüche auf den Fortbezug des Patental-Gehaltes derjenigen Invaliden vorzugehen, welche bei Eisenbahnen und sonstigen öffentlichen Unternehmungen bereits angestellt sind, oder zeitlich verwendet werden, in soferne ihnen der gleichzeitige Fortbezug des Patental-Gehaltes für ihre Person nicht schon in Folge der Allerhöchsten Entschliessung vom 2. December 1845, mit dem Rescripte vom 31. December 1845, D. 4460, auch für die Dauer der zeitlichen Anstellung zugestanden worden ist.

Csorich m. p.

234.

Circular-Verordnung des Kriegsministeriums vom 14. November 1852,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 10. November 1852 bestimmt wird, dass die Zöglinge des feldärztlichen Institutes nach ihrem Uebertritte in die Armee künftighin dem Concretum der Monarchie gutzurechnen sind.

Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät haben unterm 10. November 1852 zu beschliessen geruht, dass die Zöglinge des feldärztlichen Institutes nach ihrem Uebertritte in die Armee dem Concretum der Monarchie, und daher nicht mehr, wie bis jetzt, ihren Geburtsgemeinden gutgerechnet werden sollen.

Welches zur allgemeinen Kenntniss bekannt gemacht wird.

Csorich m. p.

235.

Erllass des Kriegsministeriums vom 15. November 1852,

betreffend die Bestimmung der geistlichen Jurisdiction für die in die Heimat entlassene Reserve-Mannschaft.

Das Kriegsministerium findet mit Rücksicht auf die Bestimmungen des mit dem kaiserlichen Patente vom 31. Juli 1852 (Nr. 153 des Reichs-Gesetzblattes), erflossenen Reserve-Statutes festzusetzen, dass die Reserve-Mannschaft, so lange sie nicht zur activen Dienstleistung einberufen wird, der civilgeistlichen Jurisdiction unterstehe.

Csorich m. p.

Rozrządzenie ministerstwa spraw zewnętrznych z d. 21. Listopada 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych ;

w przedmiocie zawartej z królestwem Saskiem konwencji względem wzajemnego wolnego wywozu pensyj i poborów podobnych.

Podaje się do powszechnej wiadomości następujące oświadczenie ministerstwa cesarskiego dd^{to} Wiedeń 12 Listopada t. r., zamienione w dniu 17 Listopada t. r. za podobne oświadczenie ministerstwa król. saskiego dd^{to} Drezno 23 Października r. b., w przedmiocie zawartej między rządem ces. austriackim a król. saskim konwencji, odnoszącej się do tego, iż poddanym obustronnych państw, wolno będzie w obrębie państwa drugiego, spożywać bez wszelkiej opłaty pensye i inne pobory z kas publicznych.



Hr. Buol-Schauenstein m. p.

Oświadczenie ministeryalne.

Ponieważ rząd ces.austriacki i rząd król.saski, zgodziły się w tem życzeniu, ażeby, dla ulżenia i powiększenia obrotu między obudwoma państwami, zniesione zostały te ograniczenia i uciążliwości, którym poddani Ich podlegali za granicą przy spożywaniu pensyj i innych podobnych poborów z kas publicznych, dla tego rząd ces. austriacki oświadcza niniejszem :

Jeżeli urzędnicy cywilni, lub osoby wojskowe, uwolnieni ze służby z pensją, wdowy i sieroty po urzędnikach, inwalidzi, lub inne osoby, pobierający wsparcie z kas rządowych, obrali sobie lub na przyszłość obiorą zamieszkanie swoje w obrębie państwa saskiego, wówczas to, co pobierają z kas publicznych, ani im nie będzie odebraniem, ani też przez potrącania ograniczonem.

Osoby, życzące sobie w królestwie saskiem spożywać płacę, którą pobierają od rządu cesarskiego, winny względem rozporządzenia do kasy w tym przedmiocie wydać się mającego, uczynić podanie do ces. ministerstwa finansów, albo do władzy finansowej krajowej tego kraju koronnego, w którym się znajduje kasa właściwa.

Spensyonowani wojskowi austriacy, potrzebują według zwyczaju dotychczasowego, do pobytu za granicą, a zatem także i do pobierania pensyj za granicą, pozwolenia ze strony c. k. ministerstwa wojny.

Chociaż z powodu spożywania pensyj w państwie saskiem, takowa nie ulegnie bynajmniej potrącaniu, wszelako wyjątkami są od tejże wolności te potrącania, które jako należytości podatkowe, albo ze związku służbowego, albo z pretensyj prywatnych, sądownie uznanych, ciążą prawnie na pensjach, prowizjach i innych poborach, i takowe utrzymane będą w swej mocy.

236.

Erllass des Ministeriums des Aeussern vom 21. November 1852,*giltig für alle Kronländer,****hinsichtlich eines getroffenen Uebereinkommens mit dem Königreiche Sachsen wegen gegenseitiger Freizügigkeit der Pensionen und ähnlichen Bezüge.***

Die nachstehende, gegen eine entsprechende königlich-sächsische Ministerial-Erklärung, ddo. Dresden 23. October d. J., hierorts am 17. November d. J. ausgewechselte kaiserliche Ministerial-Erklärung, ddo. Wien 12. November d. J., über das zwischen der kaiserlich-österreichischen und der königlich-sächsischen Regierung geschlossene Uebereinkommen, wegen des ihren beiderseitigen Unterthanen auf dem Gebiete des anderen Staates zu gestattenden abzugsfreien Verzehens von Pensionen und anderen derlei Bezügen aus öffentlichen Cassen wird hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht.

**Gr. Buol-Schauenstein** m. p.***Ministerial-Erklärung.***

Da sich die kaiserlich-österreichische Regierung einerseits, und die königlich-sächsische Regierung andererseits in dem Wunsche begegnet haben, zu thunlichster Erleichterung und Beförderung des Verkehrs zwischen beiden Staatsgebieten diejenigen Beschränkungen und Erschwerungen gegenseitig aufzuheben, denen Ihre Unterthanen bei dem Verzehren von Pensionen und anderen dergleichen Bezügen aus öffentlichen Cassen im Auslande bisher unterworfen waren, so wird im Namen der kaiserlich-österreichischen Regierung hiemit erklärt:

Wenn mit Pension entlassene Beamte in Civil- oder Militärdienste, Witwen und Waisen von Beamten, Invaliden oder sonst mit Unterstützungen aus Staatscassen versehene Personen ihren Wohnsitz im jenseitigen Staatsgebiete gewählt haben oder künftig wählen sollten, werden die ihnen zukommenden Genüsse ihnen desshalb weder entzogen, noch durch Abzüge geschmälert werden.

Jene Personen, welche den ihnen von der kaiserlichen Regierung gewährten Bezug in dem Königreiche Sachsen zu verzehren wünschen, haben sich wegen der diessfalls einzuleitenden Casseverfügung an das Finanzministerium oder die Finanz-Landesbehörde jenes Kronlandes zu wenden, in welchem sich die betreffende Casse befindet.

Pensionirte österreichische Militär-Individuen bedürfen nach der bisherigen Beobachtung zum befugten Aufenthalte im Auslande und daher auch zum Pensionsbezüge dorthin stets des Urlaubes von Seite des Kriegsministeriums.

Wiewohl aus dem Titel der Uebertragung des Pensionsgenusses in die königlich-sächsischen Staaten derselbe keinem Abzuge unterworfen wird, so sind doch jene Abzüge, welche an Steuergebühr sowie aus dem Dienstverbande oder durch gerichtlich anerkannte Privatforderungen auf den zu übertragenden Pensionen, Provisionen und sonstigen Genüssen gesetzlich haften, von der erwähnten Abzugsfreiheit auszunehmen und fortan aufrecht zu erhalten.

W dowód czego, niniejsze oświadczenie wystawionem i podpisanem zostało przez ministra spraw zewnętrznych i cesarskiego Domu Jego C. K. Apostolskiej Mości, mające być zamienionem za odpowiednie oświadczenie rządu królewsko-saskiego — a postanowienia niniejszem oświadczeniem objęte, ogłoszonymi będą po uskutecznionej zamianie, w austriackim dzienniku praw państwa i rządu, poczem wejdą w życie w państwie austriackiem.

237.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i najwyższej władzy policyjnej z dnia 22. Listopada 1852,

mocą którego „*Slovenske novini*“ ogłasza się za gazetę urzędową.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z najwyższą władzą policyjną, ogłasza niniejszem wychodzącą w Wiedniu w języku słowackim „*Slovenske novini*“ za gazetę urzędową, w myśl §. 13 ustawy o druku.

Bach m. p. Kempen m. p.

238.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i najwyższej władzy policyjnej, z dnia 22. Listopada 1852,

mocą którego ogłasza się gazetę lublańską i gazetę klagenfurtską. za gazety urzędowe.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z najwyższą władzą policyjną, ogłasza niniejszem wychodzącą w Lublanie gazetę „*Laibacher-Zeitung*“, za gazetę urzędową w księstwie Kraińskim; a gazetę „*Klagenfurter-Zeitung*“, wychodzącą w Klagenfurcie, za gazetę urzędową w księstwie Karyntyjskiem, w myśl §. 13 ustawy o druku.

Bach m. p. Kempen m. p.

239.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i najwyższej władzy policyjnej z dnia 22. Listopada 1852,

mocą którego ogłasza się gazetę zagrzebską za gazetę urzędową niemiecką w królestwach Kroacyi i Slawonii.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z najwyższą władzą policyjną, ogłasza niniejszem wychodzącą w Zagrzebiu gazetę „*Agramer-Zeitung*“ za niemiecką gazetę urzędową w królestwach Kroacyi i Slawonii, w myśl §. 13 ustawy o druku.

Bach m. p. Kempen m. p.

Zu Urkund dessen ist gegenwärtige Erklärung von Seiner k. k. Apostolischen Majestät, Minister der auswärtigen Angelegenheiten und des kaiserlichen Hauses ausgestellt und unterfertigt worden, um gegen eine entsprechende Erklärung der königlich-sächsischen Regierung ausgewechselt zu werden, und sollen die Bestimmungen dieser Erklärung nach erfolgter Auswechslung durch das österreichische Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt bekannt gemacht werden, und innerhalb des österreichischen Kaiserstaates in Wirksamkeit treten.

237.

**Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten
Polizei-Behörde vom 22. November 1852,**

womit die „Slovenske novini“ zu einer ämtlichen Zeitung erklärt werden.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, werden die in Wien in slovakischer Sprache erscheinenden „Slovenske novini“ zu einer ämtlichen Zeitung im Sinne des §. 13 der Press-Ordnung erklärt.

Bach m. p. Kempen m. p.

238.

**Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten
Polizei-Behörde vom 22. November 1852,**

womit die „Laibacher Zeitung“ und die „Klagenfurter Zeitung“ zu ämtlichen Zeitungen erklärt werden.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, wird die zu Laibach erscheinende „Laibacher Zeitung“ zur ämtlichen Zeitung im Herzogthume Krain, und die zu Klagenfurt erscheinende „Klagenfurter Zeitung“ zur ämtlichen Zeitung im Herzogthume Kärnthen im Sinne des §. 13 der Press-Ordnung erklärt.

Bach m. p. Kempen m. p.

239.

**Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten
Polizei-Behörde vom 22. November 1852,**

womit die „Agramer Zeitung“ zur deutschen ämtlichen Zeitung in den Königreichen Croatien und Slavonien erklärt wird.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, wird die zu Agram erscheinende „Agramer Zeitung“ zur deutschen ämtlichen Zeitung in den Königreichen Croatien und Slavonien im Sinne des §. 13 der Press-Ordnung erklärt.

Bach m. p. Kempen m. p.

240.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i najwyższej władzy policyjnej z dnia 23. Listopada 1852,

mocą którego ogłasza się gazety: „*Gazetta ufficiale di Venezia*“, „*Foglio di Verona*“ i „*Gazetta di Milano*“ za gazety urzędowe w królestwie Lombardzko-Weneckiem.

Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z najwyższą władzą policyjną, ogłaszają niniejszem gazety: „*Gazetta ufficiale di Venezia*“ wychodzącą w Wenecyi, „*Foglio di Verona*“ wychodzącą w Weronie i „*Gazetta di Milano*“ wychodzącą w Medyolanie, za gazety urzędowe dla królestwa Lombardzko-Weneckiego, w myśl §. 13 ustawy o druku.

Bach m. p. Kempen m. p.

241.

Rozporządzenie ministerstwa spraw zewnątrz. z d. 23. Listopada 1852.

mocą którego, w skutku Najwyższego pisma gabinetowego z d. 20. Listopada 1852. zakazuje się wszędzie i bez wyjątku towarzystwom prywatnym, istniejącym w państwie austriackim, a mianowicie towarzystwom dobroczynności na celu mającym, zanosić proźby do obcych Panujących i Członków Domów panujących zagranicznych. o zapomogi, wsparcia i t. p.

Jego Ces. Król. Apostolska Mość, powziąwszy wiadomość, iż niektóre towarzystwa prywatne, istniejące w państwie austriackim, mianowicie mające dobroczynność na celu, zanoszą proźby do obcych Panujących i Członków Domów panujących zagranicznych o zapomogi, wsparcia i t. p., a wzięwszy na uwagę dalej, iż takie postępowanie niezgodnem jest ani ze względami, jakie w tej mierze między państwami zachować należy, ani też stosownem, dając powód do mniemania nieprzyzwoitego i nieprawdziwego, iż dobroczynność poddanych Najjaśniejszego Pana, która się przy każdej sposobności skuteczną okazała, i tak przez Jego C. K. Mość, jako też ze strony Najjaśniejszego Panującego Domu, każdego czasu według sił wspomaganą bywała, uciekać się musi do zagranicznych, dla zebrania środków do utworzenia i utrzymania zakładów dobroczynnych — raczył Najwyższem pismem gabinetowem z dnia 20. b. m. nakazać, ażeby wspomniane postępowanie wszędzie i bez wyjątku ustało.

Rzeczzone Najwyższe postanowienie, podaje się do wiadomości powszechnej, z tem dolożeniem, iż władze jak najściślej nad tem czuwać winny, ażeby takowe tak przez towarzystwa już istniejące, jako też przy zakładaniu nowych towarzystw, jak najdokładniej przestrzeganiem było, a w szczególności, ażeby przełożeni i przedsiębiorcy takich towarzystw za to odpowiedzialnymi byli.

Bach m. p.

240.

**Verordnung des Ministeriums des Innern und der Obersten
Polizei-Behörde vom 22. November 1852,**

womit die „Gazzetta ufficiale di Venezia“, das „Foglio di Verona“ und die „Gazzetta di Milano“ zu ämtlichen Zeitungen im lombardisch-venetianischen Königreiche erklärt werden.

Vom Ministerium des Innern, im Einvernehmen mit der Obersten Polizei-Behörde, werden die zu Venedig erscheinende „Gazzetta ufficiale di Venezia“, das zu Verona erscheinende „Foglio di Verona“ und die zu Mailand erscheinende „Gazzetta di Milano“ zu ämtlichen Zeitungen für das lombardisch-venetianische Königreich im Sinne des §. 13 der Press-Ordnung erklärt.

Bach m. p. **Kempen** m. p.

241.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 23. November 1852,

an sämtliche Statthalter und Länder-Chefs,

womit in Gemässheit des Allerhöchsten Cabinetschreibens vom 20. November 1852 überall und ohne Ausnahme untersagt wird, dass die in den österreichischen Staaten bestehenden Privatvereine, und insbesondere jene für Wohlthätigkeitszwecke, Ansuchen um Beiträge, Unterstützungen und dergleichen, auch an auswärtige Souveräne und Glieder auswärtiger Regentenhäuser richten.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben in Folge der gemachten Wahrnehmung, dass von Seite mancher, in den österreichischen Staaten, namentlich für Wohlthätigkeitszwecke bestehenden Privatvereine, Ansuchen um Beiträge, Unterstützungen und dergleichen, auch an auswärtige Souveräne und Glieder auswärtiger Regentenhäuser gerichtet werden, und in der Erwägung, dass ein solcher Vorgang weder mit den diessfalls eintretenden internationalen Rücksichten im Einklange steht, noch auch sonst angemessen ist, indem dadurch der unziemlichen und unstatthaften Voraussetzung Raum gelassen wird, als wäre der, stets erfolgreich bewährte, von Seiner Majestät und dem Allerdurchlauchtigsten Regentenhause zu jeder Zeit nach Kräften geförderte Wohlthätigkeitssinn Allerhöchst-Ihrer Unterthanen in der Aufbringung der Mittel zur Gründung und Erhaltung gemeinnütziger Anstalten an die Beihilfe des Auslandes angewiesen; mit Allerhöchsten Cabinetschreiben vom 20. I. M. zu verordnen befunden, dass der gedachte Vorgang überall und ohne alle Ausnahme abgestellt werde.

Diese Allerhöchste Anordnung wird mit dem Beifügen hiemit allgemein kundgemacht, dass die Behörden strengstens darüber zu wachen haben, dass dieselbe sowohl von Seite der bestehenden Vereine, als auch bei der Gründung neuer, genauestens beobachtet, und dass namentlich die Vorstände und Unternehmer solcher Vereine hiefür verantwortlich gemacht werden.

Bach m. p.

